

opusdei.org

De vises stjärna

Det gåtfulla i de tre vise männens ursprung har i alla tider inspirerat bildkonsten, den folkliga fromheten och litteraturen. En betraktelse inför Herrens uppenbarelse/ Trettondedag jul – Epifania

2012-01-09

Ledda av en stjärna dyker de fram ur mörkret, söker och finner ett barn, hyllar det och träder åter tillbaka in i mörkret. Vi känner bara till detta ögonblick i dessa människors liv; allt,

som var före och kom efter det, är oviktigt.

Traditionen ser i de vise männen från Österlandet den tidens intellektuella, kanske lärda astronomer eller medlemmar i en mäktig prästkast, antagligen i det nuvarande Iran.

Det gåtfulla i deras ursprung har i alla tider inspirerat bildkonsten, den folkliga fromheten och litteraturen. Om och om igen fascineras de av de hemlighetsfulla gestalterna.

Västerlandet uppfattar dem som kungar. Också att de skulle vara tre står inte i evangeliet, utan uppstår med viss logik utifrån de tre gåvorna: guld, rökelse och myrra. Senare har man i dem sett de tre levnadsåldrarna och antikens tre kända kontinenter.

Denna gåtfullhet kan också inspirera oss till en bödens eftertanke. För människor, som betraktar

natthimlen, är en ny stjärna inget enastående. Men poeter och troende, båda utifrån sina egna perspektiv, kan se ett ”tecken” i stjärnan.

Att följa stjärnan

Sålunda får vi anta, att de i sitt inre var förberedda att ta emot budskapet, som bara finns bortom det vi kan se. Kanske hade de hört talas om löftet om en Messias, en Frälsare för Israels folk. Kanske kände de den inre oro och nöd hos goda människor, som anar något av Guds stora hemlighet och längtar efter renhet och frälsning. Så kunde de ha lämnat sina trevande intellektuella försök bakom sig och följt den nya stjärnan.

Påven Benedikt XVI antydde detta, när han under Världsungdomsdagen 2005 i Köln sa: ”Varför begav sig stjärntydarna från fjärran länder till Bethlehem? Svaret står i förbindelse med hemligheten med ”stjärnan”,

som de såg ”gå upp” och som de identifierade som ett tecken för ”Judarnas konung”, som skulle födas. (jfr. Matt 2:2) Denna resa hade kommit till stånd genom hoppets kraft, som nu i stjärnan blev bekräftelse och vägvisning – fram mot ” Judarnas konung”, mot Guds rike självt. Stjärntydarna bröt upp, eftersom de kände en djup längtan inom sig, som fick dem att lämna allt och ge sig iväg. Det var som om de alltid hade väntat på denna stjärna, som om denna resa sen evigheter varit inskriven i deras öde och nu äntligen skulle komma att förverkligas.”

Stjärnan blev till ett ledande ljus på levnadsvägen – ju synligare, desto mörkare omgivningen var. Det ligger nära till hands, att i denna ledande stjärna se trons ljus. (Ps. 36:10)

Om stjärnan någon gång försvinner

Vi kan utmåla för oss, att de vise männen på sin resa från Österlandet till Juda land under långa sträckor inte alltid såg den ledande stjärnan, att den försvann under solens glöd och gömde sig bakom bergstopparna. Den helige Josemaría föreställde sig det så och uppmuntrar oss till en målmedveten trofasthet på vägen:

”Om kallelsen är det som kommer först, om stjärnan lyser i förväg för att vägleda oss på vår kärleksvandring till Gud, är det ologiskt att tvivla när den ibland döljer sig för oss. Ibland händer i vårt inre liv, och nästan alltid är det vårt eget fel, samma sak som hände under de vise männens resa: stjärnan försvinner. Vi är redan medvetna om vår kallelses gudomliga glans, vi är övertygade om att den är definitiv, men kanske är det dammet som virvlar upp efter oss när vi går – vårt elände – som bildar ett dunkelt moln som hindrar ljuset

från att tränga igenom. (När Kristus går förbi, 34)

Desto större blir lättnaden, när stjärnan, som ju alltid fanns där, åter igen blir synlig: ”När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje”. (Matt. 2:10) För den hade fört dem till den gudomlige Frälsaren, som de nu tillber, och som de i gåvorna ger sitt liv, innan de beger sig tillbaka in i historiens mörker.

Av Josef Arquero

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/de-vises-stjarna/> (2026-04-08)